

Kovács János és Fábíán János
1972 - 1976

Boronkay György mind tanár, mind magánember, kimagasló egyéniség volt. Tanítványaival szemben is tiszteletadó: például utcán való találkozáskor, ha két keze bevásárló szatyrokkal volt tele – mivel bevásárolni mindig őt láttuk -, egyik kezét szabaddá tette, és köszönéskor kalapot emelt tanítványainak.

Minket 1972-től 76-ig tanított. Szellemileg még ekkor is nagyon friss volt. Emlékezett arra, hogy Munkácson kik tanították középiskolában, milyen tételeket húzott az érettségien matematikából, latinból, görögből és magyarból. Bármilyen műszaki, politikai, irodalmi kérdésre azonnal szakszerű választ, vagy magyarázatot tudott adni. Ezért a diákok Lexi-nek hívták. (Lexikon).

Óráit annyira szemléletesen adta le, hogy azt a „legbutább” diák is megértette. Saját maga készítette egyszerű, de látványos szemléltető eszközöket használt. A táblára, annyira szépen írt és rajzolt, hogy azt a füzetben körzővel és vonalzóval senki sem tudta utánozni.

Elmondása szerint, nagyapja Francz Kick, a bécsi egyetem tanára volt, a korszerű technológia megalapítója.

Diákjait arra oktatta, hogy a műszaki embernek soha nem szabad a fejében lévő ismeretanyagot a gyakorlatban úgy használni, hogy azt előzetesen a szakirodalomban ne ellenőrizze.